

тех девет стотин гроша [се] согласихми да внесе сто оки вална на баща ви, та едвам оста[на] Дойну да [в]земи от овцети си пари хиляда и двеста и четирици и седем гроша. И ще брой тейзи пари после сто и шийсе и един ден, сиреч по Димитровден.³⁵⁻¹ Тази е добрината от Дойнува имот. За писма[та], аз от Котел ви внесох едно писмо, отговорих на февруариа около петнайс[т]и, второ, щом до[й]дох тука от Кюстенджа, на 25 марта, пак ви писах и ни зная защо ни сте приели тейзи писма и де са са изгубил[и]. И ви поздравлявах на простран[н]о от [в]сички. Самиа баща ви дохажда в Котел и са разговаряхми на далго верху [в]сичко. Питам ви за тамо вий как прижувявати? Тукана [в]сичко в много зло положение е достигнало, немотия и сиромашество без предел. И най-много [е] злото за нашите села, като измориха добитака. И некои оста[на]ха даже и длажни, като оста[на]ха без един добитак, като са имали по петстотин и повече добитак овци. От друга страна, убийства, кражби и золуми³⁵⁻² непрестанно следват.⁹⁸ Дано божеството смили нашия цар Султан Азиза⁹⁹, та да са омилиствива кам вер[н]оподан[н]иа си народат, да даде о[б]лекчения и да си поправят злоупотреблениатата, които стават ежедневно. Инак ще страда много окаяния наш народ. Питам ви за тамо как следват работите за алаш-вериша? Имах намерение да ида тамо да работя [в] кашерия³⁵⁻³, но тука фатихми две три мандри³⁵⁻⁴ и телемето³⁵⁻⁵ пазар нема. И ощи за тамо, какви ценни са предполагат за днес и има ли пазарлаци станали за сирания? Евети ни и некая кашерия има ли и йощи нефаната, поскоро да са споразумейми. Дойну познава тейзи алаш-вериши. За телемето разговарети са и ми отговори за спокойствие. И на Г[осподи]на Иванча х[аджи] Петров¹⁰⁰, евих ти поперво, чи дадох на писмото, що беши до мени, и прочети поздравлението ви, сащо и Г[оспо]жата му, и пре-много благодарни оста[на]ха от милост[т]а ви, като ни си ги забравил и ма задлажи, ако му пишиш, право в Ц[ари]град ще отправиш писмото ви.

Поздравлявам ви и оставам кам вас сос приличните си уважения, драгий ми Стоянов, като брат

Ге[о]рги Станчов

ЦДА, ф. 2081к, оп. 1, а.е. 88, л. 1. Автограф.

№ 36

1878 ноември 21, Жеравна.

Общо писмо от Люца Д. Стоянова и Димитър Стоянов Кехайов
до В. Д. Стоянов и Гана Д. Стоянова в Болград

Едноутробний ми
батко Василе!

Предварително си [в]земам перото в ръка да ти пиша няколко реда, с които ще та